

INHOUD

HERSENVLUCHT

- Ontheemd 9
Het leven en de dood 10
Afbraak 11
Luister, er huilt 12
Ik trek m'n Scandinavische sokken uit 13
Dimah 14
Begin 15
Je kijkt naar het gras, de wolken. 16
Pino 17
Berg 18
Strafrijtje 19
... en dat robotachtige stijve lopen dan? Dat snijdt 20

HECHTZWALUWEN

- Aan de horizon daalt een vogel,* 23
Wedstrijd 24
Edelhert 25
In het duister 26
Zucht 27
Majoor en kiezelsteen 28
Zacht gedicht 29
Niet verboden, jongen 30
Er landt een vogel in je tuin. 31
Zandkastelen verklikken niet dat ze sterven. 32
Kleine dieren luisteren toch 33
Bijtsporen 34
Hechtzwaluwen de eerste april. 35
Iedere dag mis ik 36

P REVELDIER

- Met je voeten in het zand denk je aan niets.* 39
Treurig terreur gedicht 40
Stofzuiger 41
Het ingelijste kalf 42

- Eenden en stenen 43
Moeder 44
Lied 45
Alles went 46
Rouwreparatie 47
Hoog bezoek 48
Regels voor ons zwijnen 49

FLUISTERRAAF

- Verzuimd bericht 53
Zuiverdief 54
Huiveraap 55
Fluisterraaf 56
Help 57
Bekentenis van het papier 58
Meneer Amen 59
De honden 60
Reinig hem 61
Banjeren 62
Man, 40 jaar, lief en zorgzaam 63
Drie audities voor een gedicht 64
Voorjaarsschoonmaak 65
Ik sticht een wervelkamp. 66
Kort na de Stortemelkse vloed 67
In plaats van te finishen 68

MELKTAND

- Vliesdunne man 71
Alstublieft 72
Ik baal 73
Afterparty 74
De monniksgier luistert 75
Sprookje 77
Droom 78
Operatie Woestijndier 79

Hersenvlucht

ONTHEEMD

In mijn hoofd
hipt het ongeloof,
tsjilpt het riet.

Ik luister naar het kie-o-wiet, kie-o-wiet
van de buitelkampioen, die z'n kuil
vroeg opmaakt voor de meisjes.

Wie o wie zingt een wijsje
en pist tegen de wind in?
Wie o wie plant een zomerreisje
en vergeeft mijn ruisende hoofd?

Dor loensen de akkers.

Er hapt een wolk
sprinkhanen in de kap
van mijn schuur.

Red me.

Ze vallen de binten aan.
Ze vreten zich ongelooflijk scheel.

HET LEVEN EN DE DOOD

Het leven verpatst
haar mooiste vacht
en denkt:

Moet prioriteiten stellen,
de koekoek een oplawaai geven,
de hand van de lilliputter afhakken
die het goud uit de bomen plukt.

De dood vraagt zich af:

‘Wat bewijst één spat woede
op het schaapsvoet lemmet?’

De dood briest dat het leven niets kan eisen

en stopt wat gember
in de kont van een Arabier
en eist de dolk op
die geniepig schittert in november.

A F B R A A K

Er is een land van louter licht.

De gekamde schaamhaar is van Kaukasische oorsprong.

Aan een houtsplinter zit een grijpbare punt.

Het kan geen kwaad als ik je toewuif met open armen.

Help me.

Er lopen maanmannen over mijn erf
die nooit uitgeput raken, herinneringen
ruimen en ruimen.

Luister, er huilt
een Friese knuppel tussen het riet.

Ik ben daar zo thuis

met mijn broek op m'n knieën, m'n bietjeswangen en
karre-karre-kiet-kiet-kiet.

Ik trek m'n Scandinavische sokken uit
en preek rotsvast tot m'n tenen.

Ik rek me uit. Ontspan.

Een arend klampt zich vast
aan een klein dier.

Groot is de dank van die arend.

DIMAH

Dimah, waarom
doe je als Dawoeds
volbloed paardje?

Dawoed vlecht je manen.
Dawoed dekt je toe.

Ben je bang
dat je naam het verdriet
van de wolken draagt?

Kijk vooruit, Dimah, de hemel
is geen huiverig laken
achter je rug.

Draaf, Dimah, draaf,
doe niet als Dawoeds
volbloed paardje.

Voel Dawoed, voel
Dawoeds bloedende
manen.

Dimah, waarom
doe je als Dawoeds
volbloed paardje?

Dawoed tuigt je af.
Dawoed dekt je toe.

Graas, Dimah, graas
maar in je magere,
witte weide.

B E G I N

Dit is een begin. Daarom
geloof ik

dat we erbovenop komen. Ook al
omdat ik niets

anders heb om in te geloven
druk ik

de punt van mijn tong
tegen de achterkant van mijn voortanden

en klik.